

S. Kałagate, J. T. Nowiński

Przewóz, st. 11, gm. loco, woj.
zielonogórskie, AZP 71-01/11

Informator Archeologiczny : badania 28, 99

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przewóz, st. 11
gm. loco, woj. zielonogórskie
AZP 71-07/11

Muzeum Archeologiczne Środkowego
 Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry

Badania ratownicze prowadzili mgr mgr S. Kałagate (kierownik badań) i J. T. Nowiński. Finansowane przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Fratex” z Zielonej Góry. Późnośredniowieczna osada produkcyjna (2. poł. XIV w.).

Stanowisko położone jest na terasie nadzalewowej Nysy Łużyckiej, w odległości ok. 800 m w kierunku południowym od Przewozu, przy szosie do Gozdnicy.

Z uwagi na planowaną budowę targowiska handlowego, którego powierzchnia miała objąć północną część stanowiska, przystąpiono do badań ratowniczych. Założono 5 wykopów (2 badawcze i 3 sondażowe) o łącznej powierzchni 175 m².

W wykopie nr 1 i sondażu nr 3 odsłonięto hałdy mocno zbitych żużli. Towarzyszyły im obiekty, które wstępnie interpretuje się jako pozostałości jam piecowych i przypieczonych związanych z produkcją żelaza.

Pozyskano 1693 fragm. ceramiki naczyniowej, w tym 611 fragm. naczyń nowożytnych pochodzących z warstwy ornej. Materiał późnośredniowieczny reprezentowany jest przez ceramikę stalowszarą, żółtokremową i wczesną kamionkę. Poza ceramiką wydobyto liczne przedmioty żelazne, w większości mocno zniszczone przez korozję, oraz ok. 120 kg żużli.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry.

Wskazana byłaby kontynuacja badań w południowej części stanowiska.

Racibórz—Stare Miasto,
kościół dominikanek
gm. loco, woj. katowickie
AZP 101-40/—
lub 102-40/—

Muzeum w Raciborzu

Badania prowadzili mgr mgr Krystyna Kozłowska i Janusz Ówkiła (autor sprawozdania). Finansowane przez Muzeum w Raciborzu. Drugi sezon badań. Kaplica św. Dominika (obecnie teren muzeum).

Badania terenowe prowadzone były od 15 czerwca do 15 listopada 1994 r. Odkopano dwie murowane z cegły krypty, które znajdowały się bezpośrednio pod posadzką kaplicy, i ustalono ich prawdopodobne wymiary:

1. Krypta z cegły gotyckiej — dł. = 680 cm, szer. = 300 cm, wys. = 160 cm.
2. Krypta przebudowana w XVII w. — dł. = 700 cm, szer. = 340 cm, wys. = 160 cm.

W miejscu połączenia obu krypt znaleziono fragm. drewnianych trumien oraz kości z dwóch ludzkich pochówków. Pozostałe groby odsłonięto w wykopie między ścianą krypty a murem kaplicy. Odnaleziono tam 10 ludzkich szkieletów, z których 5 zostało mocno przemieszanych, natomiast 5 pochówków było ułożonych w porządku anatomicznym (groby nr 2, 4, 5, 7, 8). Na czterech czaszkach zaobserwowano dookólne ślady po metalowych ozdobach, dodatkowo na podniebieniu jednej z nich — zielonoszare zabarwienie (groby nr 4, 5, 7, 11). W szczęce czaszki z grobu nr 6, na górnym prawym kle stwierdzono występowanie inkrustacji złotem!

Znaleziono także przedmioty z metalu, głównie dewocjonalia: różaniec z medalikiem, 2 złoczone szkaplerze, pozłacaną figurkę Chrystusa, posrebrzaną tabliczkę trumienną oraz żelazne uchwyty trumienne i fragm. tkaniny. Przy czaszce z grobu nr 6, na głębokości 200–220 cm odkopano kościany lub rogowy przedmiot do gry, o kształcie zbliżonym do